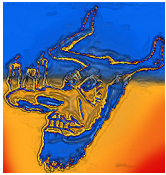

There are no translations available.

>From: redakcia <redakcia@bestofliterature.com>

>To: „Ja“ <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: Pre Jarika

>Date: 19. 02. 2002 09:05

Jarry,

Boh ma musi milovat, ked ta prinutil zacat pisat. uz som ani nedufal. ani nedychal. ides na to pekne po americky, koltom od pasa.

r.

stretol som sa s ministrom spravodlivosti. tvaril sa, ze ho zaujal pribeh o mojej Simonke. je to nas minister, co ma najblizsie k Bohu, ale na zaver musel skonstatovat, ze takyto mensinovy zaner sice tuka Bohu na srdce, ale nie svetskej spravodlivosti. tvaril sa, akoby lutoval, ze je len minister.

Démonov svet

Written by Janko Petrek

Thursday, 19 November 2009 17:02 - Last Updated Thursday, 17 November 2011 19:23

>From: Janko<janko@bestofliterature.com>

>To: „Ja“ <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: O demonoch

>Date: 21. 02. 2002 06:59

>Attachment

Ján Petrek

□

DÉMONOV SVET

V istom zapadnutom špiritistickom brlohu, kde za peniaze špinavá starena vyvolávala duchov mŕtvych, sa nejakou chybou zaklínadla podarilo namiesto zomretej duše vyvolať démona.

Aspoň bytosť, ktorá sa zmaterializovala v priestore, to o sebe prítomným povedala. Vyplašení zákazníci s hrôzou a krikom ušli na ulicu. Starenu trafil šľak.

Démon zostal v pomykove. Chcel starene pomôcť, ale nevedel ako. Jej biologická podstata bola iná ako jeho, takže bol bezmocný.

Tvar jeho tela sa však takmer vôbec neodlišoval od tela ľudí, len na hlave mu vyrastali výčnelky. Pripomínali anténky mobilných telefónov.

Démon o svete ľudí vedel len málo. V škole sa síce niečo učili, ale boli to len povrchné informácie. Ešte nikomu sa tento svet nepodarilo navštíviť. V knihách sa síce písalo, že kedysi žil pustovník menom Satan, ktorý to dokázal, ale to boli len povesti.

Inštinkt mu vravel, že prežije iba tak, ak bude vyzeráť a správať sa ako ľudia. V brlohu preto vyhľadal nejaké oblečenie a prikrývku hlavy, ktorá mu zakryla anténky.

Vyšiel na ulicu. Ocitol sa v ruchu akéhosi veľkomesta. Všimol si, že svet ľudí je veľmi podobný jeho svetu. Videl, že aj tu jazdili autá, ulicu lemovali vysoké domy.

Ale aj tak nemal potuchy, čo robiť. Nevedel, ako sa vrátiť domov.

Ešteže ovládal reč ľudí! Mozgy démonov mali výnimočnú schopnosť okamžite analyzovať každý cudzí jazyk.

Napadlo mu, že by mal s nejakou ľudskou bytosťou nadviazať kontakt. Pokúsi sa zapadnúť do ich spoločenstva a časom možno príde na to, ako sa vrátiť domov.

Zrazu ho oslovila akási sporo oblečená bytosť ženského pohlavia.

Čau, frajer! Pod', som výborná!

Démon sa potešil. Ani nečakal, že sa mu tak rýchlo podarí uskutočniť kontakt.

Žena ho zaviedla do akejsi komôrky, do ktorej vyliezli po požiarňom rebríku. Na zemi boli špinavé matrace.

Najskôr zaplať, povedala žena. Bude to za dvacku.

Démon nerozumel. Žena od neho niečo pýtala, a on nemal nič. Mal len prázdne vrecká.

Kde sa vzala, tu sa vzala, v miestnosti sa zrazu objavila ďalšia bytosť mužského pohlavia. Bola to bytosť veľkých rozmerov. Chytila ho a veľmi nešetrným spôsobom vyhodila späť na ulicu.

Démon ničomu nerozumel. Kde spravil chybu? Prečo mu ublížili?

Celý doudieraný ďalej kráčal ulicou. Tam, kde sa ulice krížili, sa znenazdajky strhol veľký hluk. Prenikavé kvílivé zvuky však rýchlo ustali. Z áut sa vykláňali bytosti a škaredo mu nadávali.

Akýsi muž v smiešnom oblečení zapískal a nešetrne ho odviezol na kraj ulice. Aj on od neho pýtal niečo, čo nemal. Naložili ho do auta a odviezli do tmavej miestnosti s mrežami. Bolo tam množstvo ľudí, ktorí stále čosi vykrikovali. Napokon ho pustili.

Opäť kráčal tmavou ulicou, doráňaný, uzímený, špinavý a hladný.

Zrazu, kde sa vzal, tu sa vzal, skočil mu do cesty akýsi územčistý muž s ostrým predmetom.

Naval' prachy, zasyčal.

Démon nič nemal, čo muža ešte viac vyprovokovalo k nepriateľskému správaniu. Zbil ho a dokopal.

Démon, ledva sa vlečúc, prišiel k veľkému domu s vysokou vežou. Vnútri bolo množstvo lavíc a príjemný tieň.

Oddýchnem si, pomyslel si a sadol si úplne dopredu na lavicu, čo najďalej od vchodu. Bol veľmi unavený. Zaspal posediačky.

Zobudil ho mierny tras.

Mladý páňko, zobud'te sa, prosím, je už neskoro, zatvárame.

Muž, ktorý ho budil, mal okolo krku zvláštny stojaci golier a dlhý čierny plášť. Všimol si, že spiaci mladík je vo veľmi úbohom stave. Zjavne potreboval pomoc.

Kto ste, opýtal sa muž.

Zúbožený démon nevedel, čo má odpovedať. Rozhodol sa, že povie pravdu. Možno ho táto bytosť, ktorá sa správa veľmi láskavo, pochopí.

Som démon, ticho zastonal.

Muž s golierom sa chápavo usmial. Synu, všetci sme zhrešili, niekto viac a niekto menej. Ak si vykonal niečo zlé, oľutuj to a bude ti odpustené. Boh je všemohúci a dokáže zachytiť aj tú najmenšiu iskierku dobra v každom z nás a rozdúchať ju, aby sa rozhorela vysokým plameňom. Boh nikdy neopustí ani jednu ľudskú bytosť tak, aby v ňom plamienok dobra, aj keď je akýkoľvek nepatrný, úplne zhasol, pokračoval muž v čiernom a láskavo sa na démona usmieval. Preto aj ty, synu, nech si spáchal čokoľvek ohavné, si len človek, ktorý pochybil, ale určite nie si démon.

Démon bol úplne dezorientovaný. Nič nechápal z toho, čo mu tento muž povedal. Hovoril, akoby spáchal niečo zlé, akoby niekomu ublížil a hovoril aj to, že nie je démonom, hoci to všetko bolo úplne naopak.

Nerozumiete mi, zašepkal. Ja som predsa neurobil nič zlé. Nikomu som neublížil. Ja som naozaj len démon, pozrite sa.

Aby dokázal svoju odlišnosť, sňal si z hlavy pokrývku.

Muž sa neveriacky dotkol anténiek na démonovej hlave. Ruka sa mu vzápätí trhla, akoby ho niečo popálilo. Hlas sa mu zasekol, telo stuhlo v nevýslovnej hrôze. Pomaly, krok za krokom trasľavo spätkoval, zrazu sa otočil a s výkrikmi: démon tu je, démon tu je, utekal na koniec sály, kde sa za ním zabuchli dvere.

Démon osamel. Videl, že spáchal niečo zlé a opäť zlyhal.

Vyšiel na ulicu. Nevedel, kam ísť. Bol celkom opustený, sám v cudzom nezrozumiteľnom a nepriateľskom svete.

Zrazu mu zišla na um spásonosná myšlienka. Ten muž vo vnútri hovoril niečo o akomsi Bohu, ktorý nikdy nikoho neopúšťa. Možno táto bytosť by mu vedela pomôcť.

Hovoril aj to, že Boh je všemohúci. Ak je to pravda, možno bude vedieť, ako sa dostane domov.

V Démonovi vzplanula iskierka nádeje. Možno ešte nie je všetko stratené.

Ak nájde túto bytosť, bude zachránený.

Pookrial, zdalo sa, že aj rany ho boleli menej. Napokon rezko vykročil.

Jal sa kráčať ďalej a ďalej, aby po chvíli navždy stratil z dohľadu budovu s vežou, kde mu tak dobre poradili.